

We doen het gewoon samen

Samen leven, werken en zorgen

P3

WhoZnext?

P4

Nieuwe werknemers gemeente Beesel

We doen het gewoon samen!

Dat is de slogan die de gemeente Beesel gebruikt. En niet zomaar. Deze is geïnspireerd op de bijzonder actieve gemeenschap. Naast de vele verenigingen en organisaties, zijn ook veel inwoners zich bewust van de betekenis van het woord 'samen'. Zij doen bijvoorbeeld vrijwilligerswerk. Deze krant geeft u een inkijkje in de vrijwilligerstaken van verschillende inwoners. Laat hen uw inspiratie zijn!

Samen naar 2017!

We naderen het einde van het jaar 2016. Sinterklaas is het land uit, de dagen zijn alweer bijna op z'n kortst en we compenseren het donker met allerlei mooie lichtjes. Deze lichtputjes zijn er het hele jaar. Mooie ontmoetingen, goede ideeën, inspirerende ontwikkelingen. Vrijwilligers bij de tennisclub die de hele zomer samen werken om het tennisterrein te optimaliseren, bijvoorbeeld. Of Dean, die onverwacht 'gewoon' naar groep 2 mocht, na de zomervakantie. Of Ymke, die na een moeilijke periode eindelijk werk vond. Dat zijn lichtpuntjes in het leven van mensen en in een

gemeenschap. Want de samenleving vaart het beste bij gelukkige mensen.

Dat dacht buurtvereniging De Bloom ook. In september was de Week tegen de Eenzaamheid. Vele activiteiten zijn die week verzorgd door verschillende organisaties. Het parochiehuis, Offenbeckerhof, Bösdael, Embrace Your Dreams, Het Rode Kruis (Welfare) en PSW hebben die week hun deuren open gezet. Buurtvereniging de Bloom verzorgde de aftrap door De Langste Eettafel te organiseren. Waarbij bijna 200 mensen aan een

60-meter-lange tafel genoten van heerlijke lokale en exotische hapjes (zie foto). Een mooie samenwerking tussen inwoners, bedrijven en Synthese.

In deze krant staan vele van dit soort lichtpuntjes. Er staan er ook vele niet in, maar die het absoluut wel waren: Bruisend Bösdael, het Draaksteken, het jubileumboek van de Windjbuujels, de 50- en zelfs 60-jarige huwelijken, de Bercken games, de oprichting van het Burgerbos, Koningsdag, de beachparty. En zo kunnen we nog wel even doorgaan. December is de tijd om terug te kijken

naar wat er allemaal geweest is afgelopen jaar en om te kijken wat wel en niet goed ging. Waar we hard voor hebben moeten werken en wat al dan niet het gewenste resultaat heeft gehad. Of wat juist boven verwachting heeft uitgespeeld. Het is de tijd om extra lief te hebben en lief te zijn. En om zegeningen te tellen. Al deze zegeningen bij elkaar maken onze gemeente. Ook in 2017. Laten we er met zijn allen een mooi jaar van maken. Gewoon. Samen.

Wmo

Het doel van de Wmo is: iedereen kan meedoen in de samenleving. Soms geholpen door familie of vrienden, waar nodig met steun van de gemeente.

Jeugd

In de jeugdzorg praten we met de jongeren en hun omgeving. Uitgangspunt is: 1Gezin, 1Plan, 1Regisseur.

Participatie

De invoering van de Participatiewet betekent dat de WWB, de WSW en de Wajong zijn samengevoegd. Uitgangspunt is: 'iedereen doet mee'.

Laatste krant

Na twee jaar nemen we afscheid van deze krant vol ontwikkelingen en verhalen uit het sociale domein. We inspireren verder met een serie filmporretten (zie p4).

Financiële tegemoetkoming Maatschappelijke Participatie

De gemeente wil dat iedereen mee kan doen in de samenleving. Voor mensen met een langdurige ziekte, handicap of beperkingen in combinatie met een laag inkomen is dat niet altijd makkelijk. Daarom is er een financiële tegemoetkoming om toch deel te kunnen nemen aan een activiteit. Bijvoorbeeld in de vorm van een tegemoetkoming in vervoerskosten, contributie of kosten van een maaltijd in de dagopvang. Er zijn natuurlijk een aantal criteria om ervoor in aanmerking te komen. Onder meer moet er echt geen oplossing te vinden zijn en moeten de kosten niet vanuit andere regelingen gedekt kunnen worden.

Denkt u hiervoor in aanmerking te komen? Dan kunt u via het Samenlevingsloket of uw dagbestedingslocatie de vergoeding aanvragen. In een gesprek, waarin eventueel ook andere vragen aan bod komen, wordt in beeld gebracht of u in aanmerking komt voor de financiële tegemoetkoming Maatschappelijke participatie.

Dag van de Mantelzorg

Mantelzorgers zijn onmisbaar in onze gemeenschap. Zij zorgen voor een naaste die hulpbehoevend is. Die zorg is uit liefde voor de hulpbehoevende persoon, maar dat betekent niet dat het altijd makkelijk of vanzelfsprekend is. Als blijk van waardering kregen op donderdag 10 november 250 mantelzorgers in onze gemeente een plant aangeboden namens iemand die de mantelzorger graag wil bedanken. Met een persoonlijke boodschap erbij. De planten werden overigens uitgedeeld door een aantal vrijwilligers. Net zo onmisbaar. Op de jaarlijkse Dag van de Mantelzorg worden mantelzorgers in het zonnetje gezet. Daarnaast zijn er in november nog een bioscoopbezoek, dinnershow van PUUR Theater en een wandeling georganiseerd voor de mantelzorgers, als extra waardering. En soms is er ondersteuning nodig op andere momenten. Die is er ook. Voor meer informatie over mantelzorgondersteuning kunt u contact opnemen met Vera Jacobs van het Steunpunt Mantelzorg Beesel via 06 52669029 of verajacobs@proteion.nl

Nieuwe balie Pro Vita

De gastheren en -dames van Pro Vita wijzen de bezoekers van het gebouw graag de weg. Dat doen ze al een aantal jaren met veel enthousiasme. Vanachter een buffettafel. Daardoor hadden bezoekers niet altijd in de gaten dat ze bij hen terecht konden met vragen. Inmiddels hebben de gebruikers van het pand de handen ineen geslagen voor een echte balie. Het resultaat mag er zijn; een prachtige balie waar bezoekers terecht kunnen voor informatie en voor het uitleenpunt van zorghulpmiddelen. En bezoekers weten de gastdames en -heren inmiddels ook veel beter te vinden.

Eenzaamheid

‘Ik durf veel meer als ik niet alleen ben’

Het is niet dat ze geen activiteiten onderneemt. Sterker nog, Marga Kester is lid van de vrouwenvereniging, de ouderen- en gymverenigingen in Beesel en Reuver/Offenbeek, ze is vrijwilligster bij de Zonnebloem. Toch kent ze het gevoel van eenzaamheid maar al te goed, zeker nadat ze ziek werd en moest verhuizen van Beesel naar Reuver. En juist daarom onderneemt ze veel. ‘Maar op een of andere manier heb ik niet het sociale netwerk dat ik graag zou willen. Het liefst zou ik iemand hebben om mee te fietsen. Iemand die dan ook van tevoren lekker een kopje koffie thuis wil drinken.’

Mantelzorger

Marga Kester komt bijna 30 jaar geleden in Beesel wonen. Daar voelt ze zich meteen thuis. Mede door het fijne contact met de burens. Voor haar buurvrouw zorgde ze maar liefst 21 jaar: ‘Maar mensen sterven. Ze blijven niet voor jou hier. We deden alles samen. Zo kwamen we op verschillende plekken. Ook naar verjaardagen van haar familie bijvoorbeeld. Maar dat viel natuurlijk ook weg. Toen ze overleed had ik nog het huis en de tuin om voor te zorgen. Daar kwam ik regelmatig, zo hield ik haar een beetje bij me. Ik had daardoor pas in de gaten dat ik daarnaast weinig sociale

contacten had toen haar huis verkocht werd en ik meer tijd had. Kort daarna werd ik zelf ziek en hebben mijn man en ik besloten om niet meer bij elkaar te wonen. Ik verhuisde naar Reuver. Daar woon ik nu 1,5 jaar. De plek waar ik me thuis voel is dus niet meer de plek waar ik woon. En ik krijg het niet voor elkaar om hier mensen te ontmoeten. Ik zeg altijd goedendag op straat, maar vaak zeggen mensen niks terug omdat ze me niet kennen. Dat mis ik enorm.’

Samen sterk

‘Ik doe er zo veel mogelijk aan, ik weet dat de oplossing bij mij ligt. Maar ik kan, durf en wil niet alles. Ik ga bijvoorbeeld niet alleen op een terrasje zitten. Dan kan ik wel huilen. Er zitten meer mensen alleen op het terras, maar daar durf ik niet bij te gaan zitten. Ik durf ook veel meer als ik niet alleen ben. Daarom moet eenzaamheid niet te lang duren, je verzwakt er een beetje door.’

Niet alleen

‘Er zijn natuurlijk veel meer mensen die dit gevoel herkennen. Ik kan in ieder geval de deur nog uit. Er zijn ook mensen die donker in een huis zitten te vereenzamen. Ik hou ervan om mensen te helpen, daarom zet ik me al een aantal jaren in voor de Zonnebloem. Sinds kort begeleid ik een mevrouw die niet naar buiten gaat. Ik heb haar al eens meegenomen naar mijn huis en naar de generale repetitie van het Draaksteken. Ik heb haar ook opgegeven voor de langste eettafel. Dan komt ze weer even buiten. Ik weet hoe belangrijk dat is. Als ik niet de deur uitga, gebeurt er helemaal niks. Daarom ben ik ook naar een bijeenkomst van de gemeente gegaan. De groep werd verdeeld en elk groepje kreeg een thema. En ik zat toevallig in het groepje dat eenzaamheid aan wil pakken. We bekijken nu hoe we dat het beste kunnen doen. Het liefste zou ik een vriendin hebben of een groepje om mee te gaan fietsen. Gewoon, dat je eens een lekker rondje kunt fietsen in plaats van doelgericht naar een bestemming. En dat je onderweg eens kunt zeggen: ‘Kijk eens, hoe mooi!’

Marga Kester: ‘Eenzaamheid moet niet te lang duren, je verzwakt er een beetje door.’

Ideeënbus Pro Vita
Burgerparticipatiegroep Pro Vita behartigt de belangen van onze inwoners voor goede en betaalbare zorg. Praat mee en deel uw ervaringen en wensen in de ideeënbus in Pro Vita.

samen met Marga

Sociale kaart
Op zoek naar een geschikte ondersteuning of hulp? Kijk op samenmetbeesel.nl en vind organisaties die kunnen helpen. Van onder meer thuishulpen tot sportverenigingen, schoonheidsspecialisten en belangenverenigingen.

Wmo
Een laag inkomen en hoge zorgkosten? De gemeente ondersteunt inwoners via de bijzondere bijstand en een speciale collectieve zorgverzekering bij zorgverzekeraars CZ en VGZ.

WhoZnext?

Jonge talenten aan zet bij tennisclub

Het draaien van de banen was afgelopen jaren een belangrijk thema voor TC Ruiver. Zodat de tennissers minder met hun ogen hoeven te knijpen tijdens het spel, de bal beter kunnen zien en ze dus meer speelplezier hebben. Dat had nog wat voeten in de aarde (waarover later meer), maar het plezier dat het oplevert is belangrijk. Plezier is de essentie van het verenigingsleven. En mede daarom zetten voorzitter Hans van de Ven en WhoZnextcoach Sanna van de Ven zich in voor duurzaam en veel tennisplezier voor jong en oud.

Broedplaats

De jeugd is misschien nog wel het moeilijkste te ‘vangen’; er gebeurt zoveel in het leven van jongeren dat tennis of andere sporten in clubverband zomaar op de achtergrond kunnen verdwijnen. Zonde, vindt Hans van de Ven. Hij kan zich herinneren hoe hij als jongen lid was van een tennisclub in zijn woonplaats van toen. Hoe hij in commissies zat en hoeveel plezier het gaf om dingen te regelen voor de andere leden van de club. Daar denkt hij als voorzitter van TC Ruiver nog wel eens aan. En daarom zet hij zich graag in om de jongeren een plek te geven in de club. Zo nodigde hij samen met de trainster een paar jeugdleden tussen de 14 en 21 jaar uit om naar een informatieavond te komen over WhoZnext. Daar kregen ze vraag of ze in het WhoZnextteam wilde plaatsnemen: een groep die twee of drie keer per jaar een (al dan niet tennis gerelateerde) activiteit voor andere jongeren binnen de vereniging organiseert. Als een verlengstuk van de bestaande jeugdcommissie. En als een broedplaats voor nieuw organisatietalent binnen de vereniging.

Leren

Inmiddels zijn er een voorzitter, secretaris, pen-

ningmeester en andere WhoZnextleden actief. En hebben de eerste activiteiten plaatsgevonden. Nog voorzichtig, binnen bestaande activiteiten zoals het ouder-kindtoernooi afgelopen winter. Dat was mooi: de groep kon ervaren hoe trots het maakt om zich ergens voor in te zetten. En kon ervaren dat de één goed is in punctuele afspraken maken en de ander beter in voor de groep staan. Er waren ook leerpunten: wie maakt er eigenlijk foto's en hebben we wel voldoende materiaal?

Om dat allemaal in goede banen te leiden zijn er twee coaches: Sanna en Anouk. Soms is het moeilijk om het niet over te nemen, zegt Sanna. Maar

ze weet dat het toch het beste werkt om gewoon vragen te stellen en de groep zelf te laten nadenken. Dat heeft het meest duurzame resultaat.

Duurzaam

Afgelopen jaar heeft de club veel geïnvesteerd in duurzaamheid. Vier van de zes banen een kwartslag draaien, was de wens. Dat was dus nog niet zo makkelijk. Het lijkt een kwestie van nieuwe lijnen trekken en het net draaien, maar er moesten ook hoge en lage hekken verplaatst en gewisseld worden, de baan moest groter gemaakt, de afvoer verlegd, de bankjes om naar de wedstrijd te kijken moesten anders. Om nog maar te zwijgen

over de paden tussen de banen, het groen en de verlichting. En dat moest allemaal zo goedkoop mogelijk. Dus maakten Sanna en Hans een filmpje als oproep voor de leden. Gevolg: een zomer lang hebben veel leden hard gewerkt om de tennisbanen te draaien. Samen. En met plezier. Met trots wijzen Sanna en Hans erop dat er inmiddels ook zonnecellen op het dak liggen, zodat de verlichting een minder grote kostenpost wordt. Samen met het WhoZnextteam is TC Ruiver duidelijk klaar voor de toekomst. Zodat de jongeren van nu net zo'n mooie herinneringen krijgen aan hun tennisjeugd als Hans zelf.

Passende kinderopvang ‘Ik ga naar groep 2!’

Ze vertellen gráág het verhaal van Dean. Want hulp vragen is in de ogen van Bo en Nicky heel waardevol. Nicky: ‘We denken in het belang van Dean.’ Bo: ‘Ik schaam me niet om hulp te vragen en ik zou me ook zeker niet schamen als mijn zoon naar het speciaal onderwijs zou gaan. Maar als het kan wil je alles toch gewoon zo normaal mogelijk voor je kind. We hebben moeilijke keuzes moeten maken, zonder te weten waartoe het leidt. Maar gelukkig heeft het een resultaat om trots op te zijn. Dean gaat nu naar groep 2 van basisschool Meander.’

Ontwikkelingsgroep Dolfijn

Dean had moeite met praten. Toen hij naar de peuterspeelzaal ging, gebruikte hij enkel een paar klanken voor onder meer zijn knuffel. Woorden zei hij nog niet. Ze wilden graag logopedie, maar eerst moesten er allerlei onderzoeken gedaan worden. Toen Dean 4 werd, was hij duidelijk nog niet klaar voor groep 1. Er waren twee opties: of langer op de peuterspeelzaal blijven of naar Dolfijn, een ontwikkelingsgroep in Kindercentrum 't Roversje met specialistische begeleiding van PSW en

Kentalis. Het werd dat laatste. Bo: ‘Dean ging vier dagen naar Dolfijn. Ondertussen kreeg hij logopedie en oefenden we thuis ook flink met hem. Iedereen werkte heel goed samen. In die tijd heeft Dean zich enorm ontwikkeld. Na ongeveer een half jaar was hij klaar om door te stromen. De vraag was: kan hij naar de Meander of gaat hij naar de Taalbrug? We waren bang dat hij zich op het speciaal onderwijs zou vervelen, dus we wilden hem aanmelden bij de Meander. We schrokken wel toen ze niet meteen ‘ja’ zeiden.’ Nicky: ‘Dat is op zo’n moment vervelend om te horen, maar achteraf is het heel zorgvuldig van de school. Ze hebben echt goed gekeken naar de mogelijkheden.’

Naar de Meander

Om te proberen of het ging mocht Dean oefenen bij de kleuters: eerst een uurtje vanuit Dolfijn. Later halve dagen en uiteindelijk, toen hij 4,5 jaar was, mocht hij naar groep 1. Bo: ‘Het was na de meivakantie en Dean kon niet wachten. Hij wilde zo graag naar de basisschool. Hij voelt zich er enorm thuis. We dachten eigenlijk dat hij nog een jaar groep 1 zou

doen, maar op de laatste dag voor de zomervakantie kreeg Dean zijn rapport en de mededeling dat hij toch naar groep 2 kon. Ik was enorm verbaasd. En misschien doet hij groep 2 volgend jaar nog wel een keer, maar dat zien we dan wel. Het is allemaal goed. Dean is in ieder geval overgelukkig. Hij huppelde de eerste dag na de vakantie naar school en zong: ‘Ik ga naar groep 2! Ik ga naar groep 2!’

Met sprongen vooruit

Nicky: ‘Hij heeft grote sprongen gemaakt. Dat merken we aan alles. Hij is minder verlegen en stapt sneller op andere kinderen af. Hij voelt zich ook minder vaak gefrustreerd: hij heeft meer woorden om te vertellen wat er speelt en hij is creatiever om iets duidelijk te maken als hij een woord even niet weet. En zijn wereld is groter: op de kermis kwam hij allemaal kinderen tegen die ik niet ken. Dat is heel leuk om te zien.’ Bo: ‘En laats vroeg hij zelfs: mama, is dat de letter van mijn naam? Het stelt me gerust. Ik maak me eigenlijk helemaal geen zorgen meer om Dean.’

Veilig thuis

‘Veilig thuis’ is per 2015 het nieuwe meldpunt voor huiselijk geweld en kindermishandeling. Bel gratis 0800-2000 of kijk op www.vooreenveiligthuis.nl.

Geweld stopt
niet vanzelf.

Gewoon samen

Mantelzorgers en vrijwilligers zijn onmisbaar in een betrokken samenleving. Stuur een kaart naar een mantelzorger of vrijwilliger die je kent om hem of haar te bedanken.

Jeugd

Het Jeugdsportfonds, Jeugdcultuurfonds en minimaregeling zijn er voor kinderen die niet in verenigingsverband kunnen meedoen omdat gezinnen de contributie niet kunnen betalen. www.samenmetbeesel.nl

Wat is jouw verhaal?

‘Het is gewoon leuk om met de mensen om te gaan. Soms is het druk, soms rustig en ik leer om goed op de verschillende situaties te reageren.’ Emmy Crommentuijn doet al 8 jaar vrijwilligerswerk bij Offenbeckerhof. Door het vrijwilligerswerk ontdekte ze dat de zorg ook bij haar past. Emmy: ‘Het is simpele zorg, maar wel zorg die nodig is. Wij zijn er zodat de mensen de dag een beetje fijn door kunnen komen. Door samen koffie te drinken, te koken, spelletjes te doen of iets te knutselen, bijvoorbeeld.’ Emmy werkt niet alleen bij Offenbeckerhof. Eens per twee weken doet ze hetzelfde werk in Beesel, wekelijks draait ze kantine-dienst bij Bieslo/ROKA, ze traint zelf bij de korfbalclub en vervangt haar trainster als ze niet aanwezig kan zijn. Ze past regelmatig op haar kleinkinderen en zorgt als mantelzorger voor haar moeder. En dat doet ze allemaal even enthousiast. Emmy: ‘Enthousiasme is ook wel een voorwaarde, anders is het niet te doen.’

Nieuwsgierig naar Emmy? En Bassam? En... Houd dan RTV Roermond en de sociale media van de gemeente Beesel in de gaten. Want binnenkort vertellen we de verhalen niet meer via deze huis-aan-huiskrant, maar via filmprotretten van inwoners. Want iedereen heeft zijn eigen verhaal. We doen het gewoon samen. Ieder op zijn eigen manier.

Wat is jouw verhaal?

Vragen? Neem contact op! Samenlevingsloket

Broeklaan 4
5953 NB Reuver
077 474 92 92
samenlevingsloket@beesel.nl
Openingstijden:
iedere werkdag 9.00 - 10.30 uur

Gemeente Beesel
Raadhuisplein 1
5953 AL Reuver
077 474 92 92
info@beesel.nl
www.beesel.nl
www.samenmetbeesel.nl

Bemoeizorg

Maakt u zich zorgen over iemand op het gebied van bijvoorbeeld zelfverzorging, psychische problemen of verslavingsproblematiek? Dan kunt u contact opnemen met Rik Korsten: 06 24 35 69 95.

Column

In deze éénmalige column schrijft Ymke Houben (29), inwonster van Reuver, moeder van twee kinderen, getrouwd met Tom en afgestudeerd psycholoog, hoe ze van freelance tekstschrijver in de bijstand, via een werkervaringsplek bij de gemeente Beesel, een baan vond.

Het geluk dat gemeente Beesel heet

Het is voor mij echt een eer om een stukje te mogen schrijven voor dit krantje. Maar ik vind het ook wel eng. Want wat schrijf je voor een krantje waarin talloze verhalen voorbij komen van vrijwilligers die zeeën van tijd en moeite steken in het helpen van andere mensen? Ik ben onder de indruk van deze mensen en van wat ze voor een ander doen. Zelf ben ik de afgelopen jaren noodgedwongen veel met mijn eigen gezin en werk bezig geweest. Met name het werken om de eindjes aan elkaar te knopen en tegelijkertijd zoeken naar werk als psycholoog of tekstschrijver en het zorgen voor mijn gezin, vroegen veel aandacht. Ondanks dat hierdoor mijn bijdrage aan de gemeenschap op een laag pitje heeft gestaan, ben ik blij dat ik hier zoveel energie in heb gestoken. Want met behulp van doorzettingsvermogen en een werkervaringsplek binnen het team Wmo en het gezinscoachteam van de gemeente Beesel, heb ik uiteindelijk twee grote wensen waar kunnen maken: ik heb met veel liefde de mensen in mijn omgeving kunnen helpen en een geweldige baan gevonden.

Sinds twee jaar woon ik in de gemeente Beesel. Vanaf het begin heb ik gezegd dat ik hier nooit meer weg zou willen als het niet zou hoeven. Ik vind het mooi om te zien dat de inwoners van de gemeente Beesel zo actief betrokken zijn bij de gemeenschap. Dat ze het elke dag weer een ontzettend mooie plek maken om te wonen. Ik voel me hier thuis. En dat komt mede door de gemeente en haar inwoners. Ik kom zelf uit Tegelen en heb daarna nog in Belfeld gewoond, samen met mijn man en kinderen. Ik zie het verschil tussen de kleine gemeente Beesel en een grote gemeente als Venlo. Iedereen die ontevreden is over de gemeente Beesel nodig ik uit om eens een andere gemeente te proberen. Pas als je iets

anders hebt meegemaakt, kun je waarderen wat je hier hebt.

Zelf heb ik mogen ervaren hoe het is om door de gemeente gezien te worden als een mens, in plaats van als een nummer. Dat ik door de gemeente gezien werd als iemand met de wil om aan het werk te komen en met potentie, is grotendeels de reden waarom het mogelijk is voor mij om deze tekst te schrijven. Toen ons gezin in januari in de bijstand belandde, na jaren van hard ploeteren om de eindjes aan elkaar te knopen en ondertussen toch aan onze toekomst te werken, werd onze situatie meteen opgepakt. Door proactief op te treden, met het hart op de juiste plaats, hebben mijn casemanager van de bijstand en de teamleidster van de afdelingen Wmo, jeugd en werk & inkomen ervoor gezorgd dat ik waardevolle ervaring op kon doen binnen deze afdelingen in een werkervaringsplek. Dit was voor mij een geweldige kans, en ik ben er dan ook nog steeds enorm blij mee. Het heeft mij precies dat gegeven wat ik nodig had. Na slechts enkele maanden werkervaring opdoen, heb ik inmiddels een baan bij de gemeente Eindhoven, en zie ik de toekomst weer positief in.

Tijdens mijn werk voor de gemeente Beesel heb ik van binnenuit gezien hoe hard iedereen werkt om deze samenleving in zijn kracht te zetten. Dat ze er met hart en ziel voor zorgen dat de mensen die de hulp hard nodig hebben ook daadwerkelijk geholpen kunnen worden. Helaas moet er af en toe ‘nee’ gezegd worden om dit te kunnen bewerkstelligen. Tijdens mijn werk bij de gemeente heb ik gevoeld dat dit geen gemakkelijke boodschap is om te brengen. Maar volgens mij help je daardoor wel een ander die de ondersteuning

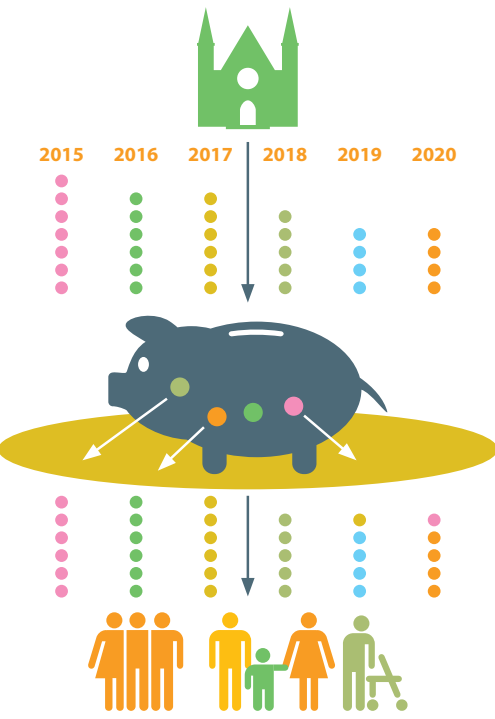

nog harder nodig heeft. Ook hiermee zorg je ervoor dat de gemeenschap zoveel mogelijk op eigen kracht vooruit kan. Op deze manier kan de mogelijkheid blijven bestaan om een helpende hand aangereikt te krijgen door de gemeente of een van de vele fantastische vrijwilligers wanneer dit echt nodig is, net als in mijn situatie.

Ik voel me enorm trots dat ik deel uit mag maken van zo’n gemeenschap, en dankbaar dat ik zelf ook af en toe een mede-inwoner heb kunnen helpen bij mijn werk voor de gemeente. Ik dank alle medewerkers van de gemeente voor de hartelijke ontvangst en hun geduld om mij op weg te helpen. Maar zeker ook de inwoners van deze gemeente die zich vriendelijk en open opstellen, af en toe een praatje maken met een ander en dankbaarheid tonen voor alle hulp die ze geboden krijgen. Dit heeft ervoor gezorgd dat ik mij heel erg thuis voel binnen deze gemeente, en ik wil dan ook iedereen uitnodigen om hetzelfde te doen voor een ander. Met een klein beetje moeite kan je al heel veel voor iemand betekenen. Veel meer dan je zelf ooit zou vermoeden...

Overschot Wmo?

Wellicht heeft u in de krant, of in andere media, gehoord dat de gemeente Beesel geld overhoudt binnen de Wmo. Tegelijkertijd merkt u dat er dingen veranderen en er ook een bijdrage aan uzelf kan worden gevraagd. Het kan zijn dat u hieruit de conclusie trekt dat de gemeente Beesel geld verdient aan de Wmo en niet alle middelen aan haar inwoners ten goede laat komen. U zou hierbij het gevoel kunnen krijgen dat we meer om de gemeente geven dan om onze inwoners. Dat is echter niet het geval! We geven het geld dat we in 2015 overhielden de komende jaren weer binnen zorg uit. Vanaf 2015 krijgen we steeds minder geld vanuit het Rijk. Daarom passen we de zorg en ondersteuning nu iets aan, zodat we ook in de toekomst met de beschikbare middelen alle hulpvragen kunnen beantwoorden. Daarbij trekken we samen op om, waar dat mogelijk is, ook een kwaliteitsslag te maken door goed te kijken wat zeker overeind moet blijven. De hulpvragen van onze inwoners worden nu beter en passender beantwoord. In de afbeelding hiernaast ziet u hoe dit eruit ziet.

Zo zorgen we dat we nu en in de toekomst passende ondersteuning kunnen bieden aan de inwoners in onze gemeente die dat nodig hebben.

WAA bij gemeente

Op 1 juli 2016 heeft de gemeente Beesel 19 nieuwe werknemers verwelkomd; de groenmedewerkers van de WAA zijn sinds die dag voor lange tijd gedetacheerd bij de gemeente. Met de komst van de participatiewet heeft de gemeente als doel om mensen mee te laten doen in de samenleving. Ze probeert als werkgever ook een steentje bij te dragen aan de kansen van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt om zich verder te ontwikkelen. En ze zijn er blij mee: ‘Het is gewoon fijn dat ik nu een jas heb van de gemeente Beesel in plaats van een jas met het logo van de WAA. We horen er nu echt bij!’ Natuurlijk, we doen het gewoon samen!

Uitleenpunt

Medipoint heeft een uitleenpunt voor zorghulpmiddelen in Pro Vita (Broeklaan 4, Reuver). Het uitleenpunt is geopend op maandag, woensdag en vrijdag van 11.00 tot 13.00 uur.

Uitgave

Gemeente Beesel, 2016
Opmaak en druk: Weemen Venlo.
Oplage: 6000 stuks, huis aan huis verspreid in Beesel.